

Megjelen hetenkint kétszer
szerdán és szombaton.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoraljajhely, Főter 9 szám

Telefon: 42. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Nyitlőterben minden garmond sor 40 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 koron,
negyedévre 3 korona.

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden sor után
2 fill. Petít betűknél nagyobb, vagy
díszbetűkkel, vagy kerettel ellátott hir-
detések térmérték szerint egy négyszög
centim. után 8 fill. — Állandó hirdeté-
seknek árkedvesmény.

Hősök és hyénák.

— márc. 31.

Van-e a földkerekségen csak egyetlen más nemzetek is olyan története, mint a magyarnak! Ezer év, melynek több mint a fele az életért és szabadságért vívott harcokban telt el. Európának a szíve voltunk és vagyunk! Ez a szív folytonosan sebekből vérzett és mégis él, mégis dobog. A földrészünk periferiáin elhelyezkedett nemzetek történetében is vannak viharos idők. De nem olyan nagy számmal, mint a miénkben. A magyar egyik küzdelemről a másikra szállt. Kezét mindig a csak félig hűvelyébe dugott kard markolatán kellett tartani. Utjában voltunk mindenkinék, tehát mindenki rajtunk akart keresztül gázolni, minket akart eltaposni! A magyar nép politikája sohasem volt kifejezetten expansív, hódításra irányuló. Nem szelet, mégis viharokat aratott. A lelkében nagy kultur-erők szunnyadoztak, de azoknak kifejtésében megakadályozták mindig a létért, a szabadságért fegyverrel vívott küzdelmek.

Nem — amint elleneink állítják — valami veleszületett, a természetben gyökerező vadság, a békés munkától idegenkedő hajlamok, hanem a népek sorsát intéző Gondviselés akarta ezt így! Ez jelölte ki nekünk azt a szerepet, hogy a kelet és nyugat felől összeroppanó viharfelelegek villámainak a felfogói legyünk! Szép, nemes, de nehéz hivatás! Aranyból valónak kellett lenni annak a népnek, mely ezt teljesítette.

És most újra a vihar-villámok gyupontjába jutottunk. Nem bántottunk senkit, a másét nem irigyeltük. Nem voltunk olyan gazdagok sem, hogy a gazdagságunkért irigykedjenek reánk. Hisz a mi ezeréves életünknek véres harcain nem rablóhadjáratok voltak. Két nagy kincsünk volt csak, az élet, a szabadság, ezeket védelmeztük velünk! Csak addig értékes, addig drága, míg a mi birtokunkban van. Rablók kezében kavicsokká válnak.

És mégis elvenni szeretnék! Pokolbeli ördögök légiói, alattomos, dölyfös, kufar, kegyetlen népek hadai támadtak reánk! Nemzetünk ezer éves történetének legsúlyosabb napjait éljük. Ilyen mértékben még eddigi legnagyobb küzdelmeink idején sem voltunk az élet vagy halál kérdése elé állítva.

És mintha az eposzoknak lánglelkű költők, próféták által megálmodott hősei elevenedtek volna meg, mintha a mesék sárkányölő vitézei léptek volna a képzelet világából a valóságok világába át. A Góliattal harcoló Dávid! A lernai hydrát leküzdő Herkules! A Bysanc ércapuját bárdjával beverő Botond! A magyar nemzet hős fiait eleven ércalaként vetik mellüket a medréből kilépett tenger szennyes áradatának, a láncokról leoldott vérebeke vérszomjas seregének! Ellenségeink a hadiszerecsene mérlegének egyik serpenyőjére a nyers tömegéret tették, míg a másikra a nemzet erkölcsi erőt helyezték. És... egy mázsányi vasnál többet ér egy maroknyi arany! A nagyknak látszó veszedelem mellett is melyik igaz magyar szív tudna abban kételkedni, hogy a gépfegyverek tüzetől előre hajtott, a rablás vágyától

lelkésített orosz rabszolgák tömegerejének meg kell törni a hazájokért, a szabadságért, otthonuk, szeretteik és királyukért küzdő bátor magyar hősök erkölcsi fölényén és erején.

A lélek legszebb virágaiból, a tisztelet, hála, kegyelet és szeretet érzelmeiből fonjunk hát koszorút a hősök homlokára és sirjaira mi, akik vagy az életkor, vagy másféle kötelességek, vagy a testi gyengeség parancsszavára — ha nem szívesen is — itthon maradtunk! Legyen minden gondolatunk egy a Mindenható Isten trónja elé emelt imádság, mikor rájuk emlékezünk!

Hősök! Honfiak! Testvéreink! Legyenek áldottak a ti mesékbe illő harcaitok! Legyen áldott a fegyver, melyet kezetekbe fogtok, a szurony, melyet az ellen testébe döftök, a föld, melyet kihulló véretekkel áztattok.

Fájdalom, hogy a fénynek mindig árny a kísérője. Amíg a hősökért, hazáért dobogó szív pattanásig feszült idegekkel tekint arra az önfeláldozásra, azokra a harci erényekre, melyeknek számára a költői lendülettel, a díszítő jelzőkkel fukarkodó katonai nyelvhasználat is „határtalan dicséretet” mér ki, addig itthon, az ördögök üstjében olyan szert főznek, kevernek, mely a nemzet erkölcsi erőt megmérgezni készül! A felséges összhangba olyan disszonáns hang ordít bele, mely a diadal előérzetétől sugárzó homlokunkra a megvetés, a felháborodás redőit is odavészi, a hősökért, hazáért imádkozó ajkunkra az átok hördülését csalja.

Igen! A hősök nyomán ott látjuk kuliogni az aranyborjú imádoinak, e háboru hyénáinak sötét seregét! Azokat, akik győzelmet nem a csaták, hanem az üzleti aljas manipulációk terein akarnak aratni. Azokat, akiknek átkozott lelkiismerete a mi fiaink 25 fokos hidegtől didergő testét rongyokba, papiros csizmákba akarja bujdatni, azokat, akik azt szeretnék, hogy az éhezõ öregek, árvák, özvegyek táplálására Istentől adott élelmiszerek minden atomja arannyá válna, az 6 pénzszájkajkban halmozódják össze.

Hyénák! Gazemberek! Ti, még ellenségeinknél is veszedelmesebbek, utálatosabbak! Honnan a pokol melységének melyik szögletéből szabadultatok el, hogy nemzetünk gigászi küzdelme elé gáncsot vessetek, hogy a nektek is kenyeret adó, vérező magyar hazát, az ertetek is küzdő, szenvedő hősöket Judásokként eláruljátok? Érzitek-e már a hurkot nyakatokon? Látjátok-e már, hogy az Istentől adott erkölcsi törvényeket büntetlenül areal ütni nem lehet? Azok mindenkinék eszelekedeteik szerint fizetnek. A hősöknek a dicsőség bábérkoszorujával, nektek pedig börtönnel, vagy akasztófával!

Sallay Gyula,
ref. lelkész.

— márc. 31.

— Gyász. Mint részvétellel értesülünk hadusfalvi Spillenber Gábor m. kir. honv. százados hosszas szenvedés után meghalt. Temetése a r. kath. vallás szertartásai szerint a helybeli Erzsébet kórház halottas házából ment végbe. Az elhunytat kiterjedt és előkelő rokonság gyászolja.

A VILÁGHÁBORU.

(A sajtóiroda hiteles távirati jelentései).

Nagy csata Lupkownál.

Győzelmesen visszavertük a támadást.

Az oroszok przemysli erői a harcban.

Budapest, márc. 30.

Az osztrák-magyar vezérkar jelenti:

A kárpáti arcvonalon tegnap Lupkowitztól délre és keletre fekvő területen ismét heves harcok fejlődtek. Nagy orosz erők újból támadtak. A harc az éjjeli órákig tartott. Az ellenségnek nagy veszteségeket okoztunk és mindenütt visszavertük.

A lupkowi nyereg és az uzsoki hágó között szintén makacsul folyt a harc. Megállapítottuk, hogy a Dwer-niktől délre végrehajtott támadásokban egy oly hadosztály csapatai is résztvettek, amely hadosztály legutóbb a Przemysl alatt álló orosz erökhöz tartozott.

Délgaliában a Dnyester mellett és Orosz-Lengyelországban a helyzet változatlan.

Höfer altábornagy,
a vezérkar főnökének helyettese.

Német győzelmek az oroszokon.

Az ellenség súlyos veszteségei.

Berlin, márc. 30.

A német nagy főhadiszállásról hivatalosan jelentik:

A nyugati hadszíntéren csak tüzérségi és árkász harcok folytak.

A keleti hadszíntéren a Tauroggenért való harcokban, amelyek a helység elfoglalására vezettek, az ott jelenlévő Joachim porosz herceg jelentése szerint a kelet-poroszországi népfelkelők fényesen verkedtek és 1000 oroszot ejtettek foglyul.

Krasznapolnál az oroszok súlyos veszteséget szenvedtek, (mintegy 2000 halottjuk volt.) Az ottani harcokban százannyunk tegnap este 3000 fogoly, 7 géppuska, 1 ágyú és több löszerkocsi volt.

A Száva mentén, Klimkinél egy-egy meggyújtott orosz támadás alkalmával 2 orosz tisztet és 600 főnyi légénységet elfogtunk.

Alszy köénykén (az Omulaw bal partján) az oroszok két éjjeli támadását visszavertük.

Az oroszoknak az Alsó-Bzurán való átkelési kísérleteit meggyújtottuk.

A pénzügyi központja.

— márc. 31.

Ezen nagyfontosságú új intézményre vonatkozólag előkelő helyről a következő érdekes felvilágosításokat kaptuk:

A pénzügyi központ létesítésével 125 millió koronát boesát a kormány a magyar pénzügyi piac s elsősorban a kisebb intézetek rendelkezésére, amelyből 100 millió az alaptőkében való részesedés formáját ölti fel, 25 millióból pedig a nehéz helyzetbe jutott intézetek szanálása céljából veszteségtartalék alakíttatik.

Ez a tartalék a helyi érdekeltek áldozatkészségével karöltve számos, az életképesség feltételeivel rendelkező olyan pénzügyi intézetet konsolidálását fogja lehetővé tenni, amelynek ez a tranzakció az utolsó évek kedvezőtlen gazdasági esélyei folytán felmerült értékesítő esélyeit leírását igényli. Nemesak célszerűség, de méltányosság szempontjából is indokolt, hogy az állam vegye ki a részét azokból a veszteségekből, amelyeket legalább részben az egész világ politikai és pénzügyi helyzetének megromlása idézett elő.

Az új intézet a maga nagy tökérejevel nemesak a jelenlegi helyzet nehézségeinek leküzdésében nyújt a magyar hitelszervezetnek eléggé meg nem becsülhető segítséget, hanem lerakja az eddiginél erőteljesebb és biztosabb fejlődés állandó alapjait is.

Maga az a tény, hogy a vidéki pénzügyi intézetek igényeinek kielégítését egy az ő részvételükkel alakult és közreműködésükkel vezetett hatalmas nagy pénzügyi intézet látja el, egészen más helyzetbe juttatja azokat, mint amiképpen eddig voltak, amidőn a reesconnot hitel kisebb-nagyobb forrásaival közvetlenül kellett érintkezniük. Másfelől ez intézet programmszerű feladatát tüzi ki, hogy pénzügyi idejében anyagi eszközöknek jelentékeny részét az ország határain kívül úgy helyezze el, hogy azok a pénz drágulása s a hitel szűkebbre vonása esetén könnyen folyóvá tétessenek s a hazai források minden igénybevételére nélkül tartalékokat alkossanak a hazai közgazdaságra nézve.

Az új intézet hivatása lesz az is, hogy önkormányzati uton megvalósítsa a pénzügyi reform legfontosabb követelményeit. Egyfelől a revizori intézmény felállítására van tervbe véve, amely teljes garanciát nyújtana az összes pénzügyi intézetek elszámolásának és könyvvitelének szakszerűsége és helyessége iránt; másfelől a pénzügyi központjának lesz a feladata körvonalozni a betétek helyes felhasználásának irányelveit.

Az ugynevezett pénzügyi reform leglényegesebb sarkköve ebben rejlik. Nemesak a történelmi fejlődésnek, hanem gazdasági életünk természetes alakulásának félreismerése rejlik abban az elméleti követelésben, hogy a takarékbetéti üzlet elválasztassék a banküzlettelől. Ennek az elméleti követelménynek gyakorlati megvalósítása a magyar hitelszervezetet hosszú időre megzsidbasztaná, legbecesebb erőforrásától megfosztaná s közgazdaságunkat károsítaná.

Arról, hogy takarékbetétet elfogadó pénzügyi intézetek mindennemű legitim bankári üzletet is folytassanak, a magyar közgazdaság érzékeny károsítása nélkül nem lehet lemondanunk, hanem igenis arra kell törekednünk, hogy a takarékbetétek a pénzügyi intézetek olyan aktíváiban leljenek elhelyeztetve, amelyek biztonság és mobilitás szempontjából az okszerű követelményeknek megfelelőjenek.

Ebben a tekintetben sem lehet egy csapásra kényszerrendszabályok spanyol csizmáját behozni, ha csak gazdasági életünket nagy megrázkódtatásnak kitenni nem akarjuk. A magyar pénzügyi intézetek zömének együttes vállalkozásából létesült s az önkormányzati vezetésük alatt álló hatalmas pénzügyi intézet feladata lesz kitűzni az elérendő célt s irányító befolyásá-

val ezen cél elérése felé terelni tagjainak pénzügyi politikáját, úgy, hogy megfelelő átmeneti idő után olyan helyzetbe jussanak a takarékbetéttel foglalkozó pénzügyi intézetek, amely a helyes elveknek kötelező kimondását az intézetek helyzetének megrendítése s az ehhez fűződő nagy közérdek károsítása nélkül lehetővé teszi.

Gabona- és lisztkészletek elkobzása.

— Rendelet az eltitkolók ellen. —

— márc. 31.

A gabona- és lisztkészletek bevallásának, bejelentésének itt van a legeslegutolsó határideje!

A földművelésügyi miniszterium rendeletére vármegyékben országszerte az alispán, városokban a polgármester megállapított három napot, mely idő elteltével aztán nincs többé ki mélet az eltitkolók ellen.

Mindazok, akiknek búzából, rozsból, árpából, vagy ezekből őrlött lisztből több készletük van annál, amennyi saját háztartásuk vagy gazdaságuk céljaira ujig elegendő, kötelesek a fölösleges mennyiséget bevallani és a megjelölt három nap alatt bejelenteni a hatóságnál. Akik ezt elmulasztják, az 1914. évi 50. t. c. 9. §-a értelmében 2 hónapig terjedhető elzárással, meg 600 koronáig terjedhető pénzbírsággal lesznek büntetve s tevéjébe a hatóság elkobozza készleteiket azt a fölösleges részét, mely a házi vagy gazdasági szükségletet meghaladja.

A 3 nap eltelté után a pénzügyőrök nyomozni fogják az elrejtett vagy eltitkolt készleteket. De az ilyen hazafiatlan eltitkolókat a közügy érdekében bárki fel is jelentheti. Az elkobzott készlet értékének 1/5-öd része a feljelentőt illeti.

Röviden összefoglalva, ez a velege a kormány intézkedésének. Ehez még csak az tartozik, hogy aki 3 nap alatt önként maga jószántából teszi meg a bejelentést: arra semmiféle büntetés nem vár. Tehát ugyszólván amnesztiát kap azért, hogy a multkori összeírás alkalmával köteleességét elmulasztotta.

Már most, ami magát a büntetést illeti, a 2 hónapi elzárás meg a 600 korona pénzbírságotalan nem is túlságosan súlyos az ilyen lelketlen eltitkolókra, amde a nemzetnek mostan való nehéz erópróbjája idején nem is a büntetés nagysága, hanem a vele járó megbélyegzés, a becsületesség az, ami a polgárt még unokáiban is üldözni fogja. Azért ez az aránylag kis büntetés is sokkal nagyobb és szögyenítőbb, mint az, ha valakit pl. súlyos testisértésért nem 2 hónap, hanem akár 3 esztendőre is elzárnak. Ennek a két hónapi, vagy akár csak két napi elzárásnak is szörnyűbb és lesújtóbb az erkölcsi elítélő ereje, mintha tán valakit Illavára becsúsnak. Aki csak egy ember ellen vétett, annak még kijárhat a társadalom szánalma és megbocsátása. Aki azonban ily súlyos időkben az egész nemzet ellen vétett, annak nincs bocsánat. Az örökre meg van bélyegveze.

Amiképpen a katonaszökevény méltó az ítéletre és megvetésre: azonképpen éri a szégyen és gyalázat az ilyen eltitkolókat, kik attól a kötelestől szöknének meg és rejtőzködnék el, hogy az ország népének kiéhezését módjuk és tehetségük szerint megakadályozzák.

Jusson eszébe mindenkinek, hogy minden eltitkolt kilogramm bűn a nemzeti erő ellen és gyöngítése a nemzet ellenálló képességének. Minden kigr. csak ellenségeinket erősíti. Itt tehát az utolsó pillanat. Tessék választani: becsületlenség, vagy nemzeti megbélyegzés!

T. ELŐFIZETŐINKHEZ!

Az új negyedév alkalmából felkérjük azon t. olvasóinkat, kiknek előfizetése lejárt, nemkülömben azokat, kik az előfizetési díjakkal hátrálékban vannak, hogy előfizetésüket megújítani, illetőleg hátrálékaikat beküldeni sziveskedjenek, nehogy lapunk további küldésében akadályozva legyünk.

A kiadóhivatal.

HIREK.

Éhler Lajos emléke. Azt a borzasztó csapást, amely főszerkesztőnknek fiának, a haza védelmében elhunyt, mindenki előtt végtelenül szimpatikus Éhler Lajosnak elvesztésével érte, a lehetőség végső határáig iparkodott enyhíteni vármegyénk egész társadalmának igazán meghatóan mélyszéges és általános részvéte. A lesújtott családnak balszamos vigaszt nyújtott a jó szíveknek ez az eléggé meg sem becsülhető gyámolítása.

A részvétlívratoknak és leveleknek napokon át vége-hossza nem volt. A condoleálók végtelen sorában megemlítjük többek között a következőket: Gróf Mailáth József v. b. t. t. és neje, Sulyovszky István udvari tanácsos, Dókus Ernő főrendiházi tag, Margitay József min. tanácsos, Bernáth Béla orsz. képvis. Wiczmandy Odón földbirtokos, Emödy Béla, Wieland Lajos és dr. Hornyay Odón kir. táblabírák, Kossuth Lajos földbirtokos, Valló István kir. pénzügyigazgató, Diószeghy János min. osztálytanácsos, Kontz Endre min. titkár, Bariss Árpád csendőrezredes, dr. Szabó Sándor jogakadémiai rektor, Nemes Lajos kir. tan., Borúth Elemérné stb.

Különösen nagy vigasztalásul szolgált a családnak vármegyénk legelőkelőbb, nemes szívéű hölgyeinek meleg részvéte, akik közül személyesen kondoleáltak a gyászháznál a következő urhölgyek: Meczner Gyuláné, gróf Széchenyi Ernőné, báró Sennyey Gézáné, Oláh Istvánné, Molnár Leona, Thuránszky Lászlóné, Bernáth Aladárné, Meczner Béjáné, Ambrózy Nándorné és leánya, Nagy Barnáné, Bánfalvy Edéné, Steinhöffer Sándorné, Juhász Jenőné, Pilis Gyuláné, Kail Béláné, Kincsesy Péterné, Laczay Elekne, Bajusz Józsefné stb.

Az elhunyt ifjú hős emlékeztetőre a gyászmise a hó 26-án tartott meg a róm. kath. nagytemplomban, 27-én pedig a kegyesrendi főgimnázium templomban volt gyászmise, melyet az elhunyt-nak volt egyik tanára kegyeletből tartotta meg volt tanítványának emlékére.

— Dr. Chudovszky — törzsorvos. A király dr. Chudovszky Móricot, a sátoraljauhelyi „Erzsébet” kózkórház igazgató-főorvosát a honvéd orvosi tisztikarban törzsorvossá nevezte ki. Reánk nézve, akik ismerjük, napról-napra látjuk azt a bámulatosan ön-feláldozó, lelkes, áldásos munkásságot, amelyet dr. Chudovszky a háborús egészségügy terén végez s amelyet páratlanul eredményessé tesz az ő nagy tudása, elismert sebész művésze és gondossága: nem meglepetés, hanem elmaradhatatlanul várt jutalom ez a magas királyi elismerése dr. Chudovszky érdemeinek. A mi szemünkben a legmagasabb kitüntetés sem emelheti már magasabb pole-ra dr. Chudovszkyt és bizonyára az ő végtelen buzgóságát sem fokozhatja semmiféle jutalom; mégis jól esik s a tisztelők végtelen hosszú sorában

általános örömet kelt a legfelsőbb elismerésnek ez a szép megnyilvánulása.

— Az Ujhelyben elhunyt hősök síremléke. Kegyeletes alapunkra ujhelyben Szombati Szabó István 10 év. h. lelkész ur után a következő két adományt vettük: dr. Nyomárkay Odón részéről 10 kor. és néhai Kasza Lajos honvéd hozzátartozói részéről (Dees Tolnamegye) 10 kor. Ezekkel az adományokkal együtt bankban kezelt alapunk 369 kor. 80 fillérré szaporodott fel.

— Adományok a dohánygyári Vörös-Kereszt kórház számára. Az ondi fogyasztási szövetség 20 kor. Klein Ernő 32. gy. ezr. 10 kor. Dr. Szabó Sándorné Sárospatak 10 üveg vörös bor. Herceg Windisch-Grätz Lajosné 1 darab hizott sertés. Báró Sennyey Miklós, Páczin, kenyer, tej. Br. Sennyey Gézáné cukor, cigaretták. Cziganyi Gézáné, főintéző neje Beesked 500 darab tojás. Özv. dr. Legeza Jánosné sütőmenny, lábravalók, hálóingek, zsebkendők és harisnyák.

— Az ujhelyi „Hadi Varródából.” Mult hónapi elszámolásunk óta „Hadi Varródánk” céljaira a következő pénzbeli adományokat kaptuk: Gr. Széchenyi Ernőné 50 kor., gr. Széchenyi Ernő, Steinhöfferné, mint két tiszt ajándékát 20—20 kor., Oichvary Dzsóné, Kovaliczky nővérek, Valló Istvánné 6—6 kor., Ferenczy Béláné, Adametz Emil, Székely Elekne, dr. Zobel Gyuláné 5—5 kor., Tátray Dzsóné, Adametz Pálné, Bényei Istváné, Ujfalussy Erzsike, Ladomérszky Károlyné 4—4 kor., Hönsch Dzsóné, Szmrecsányi Pálné, Pilis Gyuláné, Szirmay Istvánné, Szabó Györgyné, Eperjessy Ferencné 3—3 kor., Kohányi Róbertné 1 korona. — Vegyes adományokat kaptunk: Meczner Gyuláné 1 vég vászon, Szirmay Istvánné 2 ing, 3 p. harisnya, Nyomárkay Odónné 14 m. siffon, Szilassy Györgyné 11 m. siffon, Pilis Gyuláné 10 p. harisnya, gr. Hoyos Viktorné 1 v. és 7 m. siffon, Pintér Istvánné 1 vég siffon. Munkásságunk eredménye: 16 új ing rk. elemi iskola, 65 nagy párnahaj Dohánygyár, 50 ing és 50 láb- ravaló Miskotczra a Hadkiegészítő parancsnoksághoz a haretéren küzdő katonáinknak. — A jó szívéű adakozóknak leghálásabb köszönetet mond és szives pártfogást kér továbbra is a „Hadi Varroda.” — A „Singer Co. Varrógép r. t.” újabb bizonyítékát adta hazafias érzésének, amikor a társaság sátoraljauhelyi fiókjára a varroda részére 5 drb. varrógépet teljesen díjtalanul boesátott rendelkezésére, amiért ezuton is köszönetet mondunk.

Főszerkesztő és lapfőigazgató: **Éhler Gyula**
Felelős szerkesztő: **Teleky Sándor**.

HIRDETÉSEK.

Gálszécsen 545 hold szántóföld és 212 hold legelő f. évi október 1-től őszi vetéssel bérbe adó.

Értekezni lehet Gálszécsen **Kovács Samu** városi bíróval

Kitűnő minőségű enni való **Kurgonya** Professor Woltmann-féle és sárga, vörösre is kiválóan alkalmas, ugyszintén kiváló minőségű tiszavidéki tavaszi **vető-bükköny**, **lóheremag**, valamint rézgalic s **Raffia extra mayunga** jutányosan kapható

Reichard Mór és Fia cézgnél Sátoraljauhelyben.